

Heb ik bij God nooit afgedaan?

door Arie van der Stoep

God is zo buitengewoon! Als ik denk: 'Nu heb ik het bij Hem verbruid, Hij zal mij wel zat zijn,' dan staat Hij toch weer - terwijl ik nog ver van Hem vandaan ben - naar mij uit te kijken: 'Komt hij er nog niet aan?' Net als die vader in die gelijkenis van Jezus ⁽¹⁾. Hij verwacht mij. Hij weet dat ik niet zonder Hem kan.

Want laten we eerlijk zijn, die gelijkenis gaat - als je goed leest - over een zóón. Niet over een slaaf of een vreemdeling. Hij had een relatie met zijn vader. Hij wist zelfs dat hij recht had op een erfenis, een deel van het vermogen van de vader.

Eigen weggetjes

Daarop deed hij dan ook een beroep. Hij dacht: 'Zo, heerlijk, ik heb nu zoveel van mijn vader ontvangen, het gaat mij zo goed, dat ik wel lekker mijn eigen gang kan gaan. Ik behoef mij nergens druk over te maken.' En pas later kwam langzamerhand de waarheid bovendrijven.

De waarheid, dat het erfdeel van zijn vader alleen in een relatie met hem zijn waarde en betekenis voor zijn leven behield. Zoals dat met Gods erfenis voor mij het geval is ⁽²⁾. Die laat nu al zijn invloed op mijn leven gelden, maar... dat smelt weg, wanneer ik buiten de gemeenschap met Hem omga. Als ik mijn eigen weggetjes kies.

Gelukkig was die jongen niet vergeten hoe zijn vader was. Zoals ik altijd mag onthouden wie mijn Vader is, mijn grote, machtige, goede Vader. Hij verheugt zich zó, als ik het waag om naar Hem terug te gaan en te hopen op zijn 'goedertierenheid' ⁽³⁾ (**). Want één ding is zeker.

Herstel mogelijk!

Bij mensen kan ik afgedaan hebben. Zelfs - helaas! - bij mensen die ook mijn Vader kennen. Maar bij Hem is er altijd een weg terug. Bij Hem is er herstel mogelijk!

David zondigde zo zwaar in de affaire met Batséba, dat hij eigenlijk voor de wet had moeten sterven ⁽⁴⁾. Maar God nam hem in genade weer aan. Hij mocht zelfs zijn koningschap behouden.

Voor Paulus was Marcus op een bepaald moment niet langer aanvaardbaar als mededienstknecht van God, maar voor Barnabas - 'zoon der vertroosting' betekent die naam - wel ⁽⁵⁾. Hij was een barmhartig man. Later was Paulus' inzicht veranderd en sprak hij lovend over Marcus ⁽⁶⁾. En voor God had Marcus nooit afgedaan. Voor Hem mocht hij zelfs een evangelie schrijven, het Evangelie naar Marcus.

Zo is God!

Uit de Bijbel:

⁽¹⁾ **Lees:** Lucas 15:11-24.

En hij stond op en keerde naar zijn vader terug. En toen hij nog veraf was, zag zijn vader hem en werd met ontferming bewogen. En hij liep hem tegemoet, viel hem om de hals en kuste hem (vers 20).

(2) **1 Petrus 1:4.**

(Wedergeboren...) tot een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de hemelen weggelegd is voor u.

(3) **Psalm 33:18.**

Zie, het oog van de HEER is op hen die Hem vrezen, die op zijn goedertierenheid hopen.

(**) Lees over 'goedertierenheid' de vorige boodschap: 'Een sterke invloed op mijn leven.'

(4) **Deuteronomium 22:22.**

Wanneer een man betrapt wordt, terwijl hij gemeenschap heeft met een vrouw, die gehuwd is, dan zullen zij beiden sterven... Zo zult u het kwaad uit Israël wegdoen.

(5) **Handelingen 15:37-39.**

... Barnabas wilde ook Johannes, genaamd Marcus, meenemen; Maar Paulus bleef van oordeel, dat men niet iemand bij zich moest hebben, die hen na Pamfylie had verlaten en zich niet met hen tot het werk had begeven...

(6) **2 Timoteüs 4:11b.**

Haal Marcus af en breng hem mee, want hij is mij van veel nut voor de dienst.

ATTENTIE!! - Overname van artikelen

© **LET OP!** De op deze website gepubliceerde artikelen mogen alleen met toestemming van de schrijver en de eigenaar van de site overgenomen en/of gepubliceerd en/of vermenigvuldigd worden, behoudens waar dit anders is aangegeven. Voor het aanvragen van deze toestemming en/of voor contact hierover kunt u gebruik maken van de Contactpagina van www.kommm.nl.